

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124254552
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:6124254552.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Zuzany Slušnej v právnej veci žalobcu SetCar sk, a.s., Sučany, Ulica priemyselná 10, IČO 50 387 189, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát, s.r.o., Martin, Kuzmányho 4, IČO 55 732 453 proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO 00 585 441, o zaplatenie 299,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 9C/30/2024-93 zo dňa 12. augusta 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 299,95 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 299,95 eur od 30.07.2023 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 100 % (výroky I. a II.). Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody titulom prenájmu náhradného motorového vozidla, ktorá mala právnenému predchodcovi žalobcu vzniknúť v dôsledku škodovej udalosti, ktorá mala byť spôsobená motorovým vozidlom poisteným v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o PZP“) u žalovaného. V dôsledku škodovej udalosti si právny predchodca žalobcu zapožičal náhradné motorové vozidlo u žalobcu, čo žalobca preukazoval zmluvou o prenájme vozidla č. 383/212 zo dňa 20.06.2023 s tým, že právny predchodca žalobcu užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 03.07.2023. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že poistná udalosť za zapožičanie náhradného vozidla bola zlikvidovaná v súlade so zákonom o PZP, žalovaný pri výpočte poistného plnenia postupoval v súlade s ust. § 442 Občianskeho zákonníka a žalobcovi priznal poistné plnenie za nájom náhradného vozidla so zníženou hodnotou, nakoľko neuznal dĺžku prenájmu. Uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia a dĺžku nevyhnutne potrebnej opravy je primeraným plnením 8 dní prenájmu.

2. Vec právne posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. b), § 15 ods. 1, § 11 ods. 6, 7 zákona o PZP a § 442 ods. 2 a § 443 Občianskeho zákonníka.

3. Uviedol, že v danom prípade je daná aktívna legitímácia žalobcu. Na základe zmluvy o postúpení a oznámení postúpenia žalovanému došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry, čo nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu

nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, nakoľko tento tu existoval v čase uhradenia faktúry, a teda aj v čase postúpenia. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému zostal zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky.

4. Vychádzajúc z R 7/1992 a rozhodnutia NS SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015 uviedol, že nájom vozidla Hyundai i30 CW evidenčné číslo A. s nájomným, fakturovaným za užívanie v rozsahu 14 dní v rozsahu 699,89 eur, je primeraný s ohľadom na vzniknutú škodu na majetku poškodeného. S poukazom na rozhodovaciu prax iných súdov mal za to, že neexistuje zákonná, ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v takomto prípade najrýchlejšiu opravovňu a najlacnejšiu požičovňu. Žalobca v konaní preukázal, že užíval náhradné vozidlo na nevyhnutný čas počas opravy svojho poškodeného vozidla, od 20.06.2023 do 03.07.2023, a preto nepovažoval za dôvodné krátenie poisťného plnenia za týchto 14 dní užívania vozidla počas prenájmu náhradného vozidla, čím sa stotožnil so závermi vyplývajúcimi z rozsudku NS SR, sp. zn. 2Obdo/48/2012. S ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania (dôkaz faktúrou č. 230405, zákazkou HN230052 a faktúrou č. 238209208) mal za to, že predchodca žalobcu účelne na základe nájomnej zmluvy užíval náhradné vozidlo počas 14 dní, a preto súd priznal žalobcovi nárok v celom rozsahu. Poškodené vozidlo bolo do servisu Motorbox, s.r.o., Tovarníky, prevádzka Bojnice prijaté dňa 20.06.2023 a žalobca (právny predchodca žalobcu) sa reálne k užívaniu opraveného vozidla dostal a mohol opätovne užívať svoje vlastné vozidlo odo dňa 03.07.2023, preto do tohto dátumu považoval nájom náhradného vozidla za dôvodný, a to aj s ohľadom na rozhodnutia NS SR (správne NS ČR - pozn. odvolacieho súdu), sp. zn. 25Cdo/3911/2007, či nález ÚS SR, sp. zn. III.ÚS 602/2022. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného o tom, že vozidlo bolo pojazdné, z dôvodov uvedených žalobcom, teda, že aj keď na vozidle poškodeného sa jednalo o závady, ktoré nečinili vozidlo prevádzkyschopnosti v cestnej premávke, poškodený bol počas opravy obmedzený v jeho užívaní, pretože pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým z reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ bolo v servise, poškodený ho používať nemohol. Argumentácia žalovaného odborným vyjadrením o primeranej dĺžke opravy nezohľadňuje konkrétne pomery v konkrétnom autoservise v uvedenom období. O úroku z omeškania rozhodol v zmysle § 11 ods. 7 zákona o PZP za použitia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O náhrade trov sporových strán rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v sporení s § 256 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanému v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vzťahu k posúdeniu primeranej dĺžky opravy poškodeného vozidla uviedol, že žalovaný priznal náhradu nájomného za 8 dní trvania nájmu, pričom poisťné plnenie bolo znížené o neprimeranú dĺžku nájmu v rozsahu 6 dní, ktorú žalobca požadoval. Žalovaný určil dĺžku prenájmu v primeranej dobe s ohľadom na potrebný rozsah vykonaných prác. Teda na čas opravy poškodeného vozidla, zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun poškodeného vozidla medzi jednotlivými pracoviskami, ako aj čas súvisiaci s prestojmi zo strany žalovaného pri poskytovaní súčinnosti. Nerozporoval rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak považoval za neprimerané, aby oprava motorového vozidla trvala neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Uviedol, že skutočnosť o potrebnej oprave poškodeného vozidla nie je v rozpore s faktom, že táto oprava trvala nepomerne dlho. Opravné úkony boli fakturované v trvaní 1,9 normohodín opravárenských prác, lakovacie a karosárske práce sú vo faktúre uvedené ako celok. Aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla je 14 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise. Poukázal na to, že v konaní nevyslovil taký argument, ktorý by spočíval v tom, že požaduje, aby poškodený vyhľadával autoservis s najrýchlejšou dobou opravy, resp. s najnižšími cenami. Uviedol, že nemôže zodpovedať za neprimerane dlhú opravu, pretože v takomto prípade má niesť za takto vzniknutú škodu zodpovednosť autoservis. Na preukázanie tvrdých skutočností súdu predložil Odborné vyjadrenie č. 202501005410, 050/2025 vypracované B. C. D., znalcom z odboru: doprava cestná, v ktorom znalec uviedol „poškodenia z pohľadu posúdenia spôsobilosti prevádzky je možné hodnotiť ako ľahké chyby, z vykonanej dokumentácie nie je zrejmé, že by poškodenie v poškodenej oblasti ohrozovalo bezpečnosť cestnej premávky a z poškodení tak nevychádza, že by

vozidlo malo byť z nejakého dôvodu okamžite vyradené z cestnej premávky“. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.11.2024, sp. zn. 11Co/38/2024, s poukazom na ktoré uviedol, že pokiaľ bolo poškodené motorové vozidlo po škodovej udalosti plne pojazdné, nič nebránilo poškodenému a autoservisu, aby sa dohodli na takom termíne opravy, aby boli vylúčené neodôvodnené preстоje na strane autoservisu. Nakoľko odborné vyjadrenie znaleckej organizácie obsahuje znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP a znalec vo svojom odbornom vyjadrení pri stanovení dĺžky doby opravy 6 až 8 pracovných dní počítal aj s výraznou časovou rezervou, žalovaný zastával názor, že pri určení primeranej dĺžky opravy a na to nadväzujúcej doby nájmu náhradného vozidla postupoval správne. Namietal tiež, že žalobca mal do konania na preukázanie svojich tvrdení predložiť tzv. Odborné vyjadrenia v obdobných veciach a tiež dokument s názvom Analýza opráv autoservismi pri PZP a zapožičanie náhradného vozidla, ktoré žalovanému zo strany konajúceho súdu doručené neboli, žalovanému bolo doručené len vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.05.2025 bez označených príloh. V dôsledku tejto skutočnosti došlo k porušeniu procesných práv žalovaného, a tým k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Súdu vytkal, že z odôvodnenia rozsudku nie je zjavné, ako sa súd s týmito žalobcom predloženými dokumentami vysporiadal a ako ich vyhodnotil.

6. Žalobca v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zotrvával na všetkých doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Pokiaľ žalovaný poukazuje na to, že opravné úkony boli fakturované v trvaní 1,9 normohodín prác, uviedol, že odmena za opravu je stanovená kalkulačnými programami, ktoré presne stanovujú počet normohodín potrebných na opravu vozidla. Počet normohodín, uvedených vo faktúre, teda nikdy neodzrkadľuje reálny čas, ktorú pracovníci servisu strávili pri oprave vozidla. Autoservis si môže vyúčtovať len vynaloženú prácu stanovenú kalkulačnými programami. Uviedol, že žalovaný si sám svojvoľne určuje, aká dĺžka opravy je primeraná a tieto svojvoľné výpočty sú v rozpore so skutočným stavom veci, ktorý bol žalobcom riadne preukázaný listinnými dôkazmi. V dôsledku škodovej udalosti, zavinenej klientom žalovaného, nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a musel si zapožičať náhradné vozidlo po dobu jeho opravy. Podstatným pre posúdenie účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného vozidla je faktické obmedzenie poškodeného v dôsledku poisťovnej udalosti, ktoré spočíva v nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, nakoľko toto sa nachádza za účelom opravy v servise. Poškodený nemá vedomosť ohľadom toho, ako dlho sa bude oprava jeho vozidla vykonávať, ani o tom, aká dĺžka opravy je „primeraná“, a preto nemožno od neho spravodlivo požadovať, aby v čase, kedy má ešte vozidlo v servise, lebo je na ňom vykonávaná oprava, skončil skôr nájom náhradného vozidla, len aby vyhovel poisťovní škodcu. Poškodený bol obmedzený v možnosti užívať jeho vlastné motorové vozidlo. Jeho postavenie sa zmenilo, až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celej dĺžky opravy mal poškodený nárok na nájom náhradného vozidla. Argumentoval tým, že odborné vyjadrenie, predložené žalovaným, nezohľadňuje individuálne skutkové okolnosti danej veci. Pokiaľ zo záverov predmetného odborného vyjadrenia má vyplývať, že dĺžka opravy z technického hľadiska mala byť v úrovni približne 6 až 8 pracovných dní, oprava poškodeného vozidla trvala len o 2 pracovné dni dlhšie ako oprava vozidla z technického hľadiska, ktorú určil znalec. Znalec sa vyjadroval výlučne k dĺžke opravy z technického hľadiska, čo je zaznamenané aj v listinných dokladoch, avšak odborné vyjadrenie nezohľadňuje objektívne skutočnosti daného prípadu týkajúce sa prevádzkových procesov daného autorizovaného servisu, ktoré poškodený nemôže ovplyvniť. Žalovaný ním predloženým všeobecným odborným vyjadrením, týkajúcim sa opravy výlučne z technického hľadiska, nijakým spôsobom nepreukázal, že by bol konkrétny servis, ktorý vykonával opravu konkrétneho poškodeného vozidla, schopný vykonať opravu poškodeného vozidla v skoršom čase, ako ju reálne vykonal. Zastával názor, že posúdenie časového rozsahu opravy v servise z dokladov, z ktorých vychádzal znalec, nie je možné jednoznačne stanoviť. Bez podrobného skúmania je tak určenie časového rozsahu opravy v autoservise len nepresný teoretický odhad. Považoval za irelevantnú argumentáciu žalovaného, že vozidlo poškodeného malo byť po škodovej udalosti plne pojazdné, nakoľko neexistuje rozdiel v tom, či vozidlo, ktoré sa nachádza v servise za účelom opravy, je plne pojazdné alebo nepojazdné, keďže v čase, kedy sa na poškodenom vozidle vykonávajú opravné úkony, poškodený uvedené vozidlo užívať nemôže. V súvislosti s odborným vyjadrením, ktoré do konania predložil žalovaný, poukázal na závery nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025, sp. zn. III.ÚS 602/2022 a sp. zn. III.ÚS 476/2024, v ktorých ústavný súd zaujal názor pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla. K námietke žalovaného, že mu neboli zo strany konajúceho súdu doručené odborné vyjadrenia predložené žalobcom, žalobca uviedol, že tieto žalovanému doručené byť ani nemohli, nakoľko žalobcovi sa tieto z technických problémov nepodarilo

pripojiť ako prílohu k predmetnému podaniu a z rovnakého dôvodu sa s nimi súd ani v odôvodnení rozhodnutia nemohol nijakým spôsobom vysporiadať.

7. Ďalšie vyjadrenia k podanému odvolaniu súdu doručené neboli.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, nakoľko je vo výroku I. a vo výroku II. vecne správny.

9. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie.

10. V prejednávanom spore súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobcu, ktorý podanou žalobou uplatnil nárok na zaplatenie peňažnej sumy 299,95 eur s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie, po ktoré nebolo možné používať motorové vozidlo z dôvodu jeho poškodenia pri dopravnej nehode. Dospel k záveru, že nájom vozidla Hyundai i30 CW, evidenčné číslo A. s nájomným fakturovaným za užívanie v rozsahu 14 dní v sume 699,89 eur je primeraným s ohľadom na vzniknutú škodu na majetku poškodeného. Dôvodne sa riadil tým, že škoda, spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R 7/1992 a rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015). Pri svojom rozhodovaní sa neodklonil od záverov nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, ktorým bolo ustálené, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Výška škody tak nekorešponduje iba rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

11. Žalovaný v podanom odvolaní nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, plne akceptuje svoju povinnosť nahradiť poškodenému náhradu za použitie náhradného motorového vozidla, nevyslovil argument, ktorý by spočíval v tom, že požaduje, aby poškodený vyhľadával autoservis s najrýchlejšou dobou opravy, resp. s najnižšími cenami, avšak vyžaduje, aby výška tejto náhrady bola určená v súlade so zákonom a ustálenou rozhodovacou praxou súdov a z uvedeného dôvodu považuje za dôvodnú náhradu len za 8 dní trvania nájmu.

12. Rozhodujúcou odvolacou argumentáciou žalovaného bolo jeho tvrdenie o neprimeranosti dĺžky trvania nájmu náhradného motorového vozidla, keď vzhľadom k celkovému priebehu procesu opravy predmetného vozidla HYUNDAI i30 v autoopravovni je z technického hľadiska možné predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni približne 6 až 8 pracovných dní, ktorý záver vyplýva z odborného vyjadrenia znaleckej organizácie obsahujúceho znaleckú doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP. V uvedenom čase je zahrnutá aj výrazná časová rezerva na ďalšie úkony autoopravovne.

13. Ako už bolo ustálené judikatúrou, pokiaľ ide o náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla, je poisťovateľ povinný náhradu poskytnúť v rozsahu, v ktorom boli náklady vynaložené nutne a účelne. Otázka, či náklady za nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí na posúdení konkrétnych okolností prípadu. Vo veci, sp. zn. III.ÚS 602/2022 Ústavný súd SR uviedol, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Vo veciach III.ÚS 602/2022 a III.ÚS 476/2024 Ústavný súd SR akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. Ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov), treba považovať

za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady.

14. Všeobecne platí, že dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej z procesných strán, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Podľa skutkových zistení súdu prvej inštancie náhradné vozidlo bolo poškodené prenajaté 14 dní a poškodená (B. E.) používala náhradné vozidlo Hyundai i30 podľa zmluvy o prenájme od 20.06.2023 do dňa 03.07.2023. Fakturovaným bol aj prenájom náhradného vozidla za 14 dní v celkovej sume 699,89 eur. Skutočnou škodou bolo v danom prípade nájomné za prenajaté motorové vozidlo, keď dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla, zodpovedá dobe opravy, t. j. času, po ktorý je poškodené motorové vozidlo v servise. Podľa zákazkového listu prijímacím technikom bolo poškodené vozidlo Hyundai i30, evidenčné číslo F. prevzaté na opravu dňa 20.06.2023 a v deň 03.07.2023 poškodená zo servisu vozidlo prevzala. Rozsah náhrady škody nie je daný dobou, počas ktorej mala poškodená prenajaté náhradné vozidlo, ale dobou, po akú bolo obstaranie náhradného vozidla nutné a účelné. Žalobca v konaní preukázal, že dobou opravy poškodeného vozidla bolo obdobie od 20.06.2023 do 03.07.2023, počas ktorej doby mala poškodená zmluvou o nájme náhradné vozidlo prenajaté za účelom denného dochádzania do práce a starostlivosti o ťažko chorú matku v rámci Slovenska. S ohľadom na uvedené skutkové zistenia možno dôvodíť, že poškodená mala zapožičané náhradné vozidlo po dobu 14 dní, a nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že počas tejto doby bolo poškodené vozidlo skutočne opravované (žalovaným neboli produkované také dôkazy, aby tento záver súd nemohol vyvodíť), je správny záver súdu, že náklady na nájom náhradného vozidla za požadovaných 14 dní boli nielen nutné, ale aj účelné.

15. Vo vzťahu k posúdeniu namietaného časového rozsahu opravy dopravnou nehodou poškodeného vozidla odvolací súd poukazuje na to, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo (viď nález ústavného súdu, sp. zn. III.ÚS 602/2022). Poškodený nie je povinný robiť výber servisu v zmysle najlacnejšieho servisu alebo poskytujúceho opravu najrýchlejšie. Nezhľadujú sa len časové jednotky potrebné na samotnú opravu, ale celý čas opravy motorového vozidla, pokiaľ nebol ovplyvnený subjektívnym neodôvodneným nekonaním dotknutých subjektov (najmä poškodeného) a nie je vzhľadom na charakter opravy a zvyčajný postup autoservisov neobvyklý. Odvolací súd poukazuje na to, že od momentu odovzdania vozidla do servisu za účelom opravy odpadá pre poškodeného akákoľvek možnosť ingerencie do priebehu vykonávania opravy s dopadom na dĺžku jej vykonávania. V danej veci žalovaný, ani predložením odborným posudkom, v ktorom sa znalec vyjadril z technického hľadiska k primeranej dĺžke opravy vozidla v autoopravovni, kde bola oprava vozidla vykonaná, nepreukázal, že nájom náhradného vozidla bol za dobu 14 dní trvania nájmu náhradného vozidla neúčelný. Z odborného posudku nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodíť, že poškodená mohla objektívne užívať svoje vlastné motorové vozidlo skôr, ako jej po vykonanej oprave bolo do užívania odovzdané. Na správnosť uvedeného záveru nemá vplyv ani námietka žalovaného, že odborné vyjadrenie obsahuje doložku podľa § 209 ods. 2 CSP o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, a preto z hľadiska vykonávania tohto dôkazu ide o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP) s tým, že odborné vyjadrenie a ani znalecký posudok nemá žiadnu osobitnú právnu relevanciu (Čl. 15 ods. 2 CSP).

16. Pokiaľ žalovaný namietal, že postupom konajúceho súdu, ktorý žalovanému nedoručil dokumenty, ktoré mal do konania na preukázanie svojich tvrdení predložiť žalobca (tzv. odborné vyjadrenia v obdobných veciach a analýza opráv autoservismi pri PZP a zapožičanie náhradného vozidla), čím malo dôjsť k porušeniu jeho procesných práv, a tým aj k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, odvolací súd uvedenú námietku nepovažuje za opodstatnenú.

17. Z ustanovenia § 132 ods. 1 CSP vyplýva pre žalobcu povinnosť označenia dôkazov na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Podľa Čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Podľa Čl. 9 CSP strany sporu majú právo

sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

18. Tradičné vnímanie kontradiktórnosti znamená možnosť vyjadriť sa len ku skutočnostiam uvádzaným protistranou a k vykonaným dôkazom v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 425/2015. V tejto súvislosti možno dať za pravdu žalovanému, že právo strán sporu na doručenie procesných vyjadrení ostatných strán sporu treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Pokiaľ z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vo vyjadrení zo dňa 28.05.2025 ako dôkaz na svoje tvrdenie označil „odborné vyjadrenia a analýza opráv“, ktoré k vyjadreniu pripojené neboli, uvedené dôkazy neboli predmetom dokazovania, a preto nebolo potrebné zo strany žalovaného na ne reagovať.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, a to vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania, ktoré neboli podaným odvolaním vecne spochybňované, pričom pre úplnosť dodáva, že vo svojom rozhodnutí nezaujal žiadne stanovisko k argumentácii žalovaného vo vzťahu k iným rozhodnutiam odvolacích súdov, ktorými žalovaný argumentačne podporil svoje námietky, keďže napriek legitímnej požiadavke na jednotu rozhodovania súdov v identických prípadoch Slovenský právny poriadok nepozná pravidlo viazanosti senátu odvolacieho súdu právnym názorom vysloveným iným odvolacím, resp. prvostupňovým súdom (uznesenie NS SR, sp. zn. 7Cdo/173/2020).

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Strana má právo zvoliť si advokáta a má možnosť sa obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).